

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/170/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120328956
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:6120328956.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, právne zastúpený ŠMÍDA, advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47 255 773, proti žalovanému: X. K., H.. XX.XX.XXXX, C. S. XXX, XXX XX S., právne zastúpený JAKUBIS & PARTNRES s.r.o. so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365 o zaplatenie 3.909,07 Eur s prísl.,

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 9.10.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť sumu 3.909,07 € s prísl. a náhradu trov konania. Žalobu dôvodil tým, že dňa 13.12.2011 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s. uzavrel so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému bezúčelový úver vo výške 6.710 eur. Nakoľko žalovaný úver nehradil včas tak, ako sa zmluvne zaviazal, úver mu bol právnym predchodcom žalobcu zosplatený ku dňu 4.3.2019.

2. Vo veci bol Okresným súdom Banská Bystrica vydaný dňa 7.7.2020 pod č. k. 20 Up 786/2020 platobný rozkaz, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.909,07 eur s prísl. ako aj nahradiť trovy konania.

3. Žalovaný podal proti tomuto platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že nárok je nedôvodný, pretože zmluva o pôžičke neobsahovala všetky potrebné náležitosti a mala by byť uznaná za bezúčelnú.

4. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že odpor nie je relevantne odôvodnený a nevyplýva z neho žiadna procesná obrana. Navrhol preto žalobe vyhovieť.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril písomným podaním doručeným súdu 24.11.2020, v ktorom uviedol, že celkovo na splátky predmetného úveru uhradil sumu 7.502,58 eur. Podrobne opísal jednotlivé platby ako aj časovú os písomnej komunikácie. Žiadal posúdiť zmluvu v kontexte právnych predpisov týkajúcich sa spotrebiteľského práva. Navrhol žalobu zamietnuť.

6. Súd vykonal dokazovanie listinami označenými žalobcom, prečítaním obsahu celého spisu ako aj konštatovaním, že na č. I. 2 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 6 a nasl. je zmluva o splátkovom

úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, na č. l. 19 je platobný rozkaz OS BB sp. zn. 20Up/786/2020 zo dňa 7.7.2020, na č. l. 25 je odpor voči tomuto platobnému rozkazu, na č.l. 31 a nasl. je vyjadrenie žalobcu k odporu, na č. l. 41 a nasl. je vyjadrenie žalovanej k žalobe, na č. l. 61 a nasl. sa nachádzajú všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu a napokon súd oboznamuje aj ospravedlnenie žalobcu z neúčasti na pojednávaní, ktoré sa nachádza na č. l. 93, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

7. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 13.12.2011 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 6.710 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať formou 91 mesačných splátok po 115,82 eur, pričom bol dohodnutý úrok 10,90 %, RPMN 13,33 %, priemerná hodnota RPMN 11,66 %. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť činila 10.532,05 eur.

8. Listom zo dňa 1.2.2019 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na úhradu sumy 2.087,64 eur ku dňu 1.2.2019 s tým, že v prípade neuhradenia pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky.

9. Listom zo dňa 6.3.2019 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 4.3.2019, pričom pohľadávka predstavovala k tomuto dňu sumu 3.909,07 eur.

10. Oznámením zo dňa 13.7.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na aktuálneho žalobcu zmluvou zo dňa 4.7.2019.

11. Na pojednávaní konanom 4.3.2021 v neprítomnosti žalobcu, právny zástupca žalovaného uviedol, že nárok považuje v celom rozsahu za premlčaný nakoľko 15.2.2013 došlo k omeškaniu splátky, pričom žaloba bola podaná až takmer po 6-tich rokoch v roku 2019. Navrhol žalobe vyhovieť a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, pričom nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

12. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, a ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

24. Predmetná zmluva je bez pochyby zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko bola uzavretá medzi právny predchodcom žalobcu, ktorý pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda mal postavenie dodávateľa (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaným, ktorý nekonal v rámci podnikateľskej činnosti, teda mala postavenie spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 OZ. V zmysle § 52 ods. 1 OZ sú spotrebiteľskými zmluvami všetky zmluvy, ktoré uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Nemali by preto byť pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcia v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba korektné uvedenie povinného údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ a okrem toho aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

26. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 7.12.2018, sp. zn. 11Csp/164/2018, ktorý uviedol: „Medzi obligatónymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 pod písm. j/ je uvedená nie len ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. Gramatickým a logickým výkladom tohto ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že nestačí, ak v zmluve je uvedená len výška RPMN. Takýto strohý údaj by totiž nemal žiadnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa, keďže nevyplývalo by z neho čo daný údaj vlastne predstavuje a pritom je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, keďže je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov sa vychádzalo pri jeho výpočte (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.) a to bez ohľadu na to, že tieto atribúty sú uvedené v zmluve, pretože každá z nich osobitne predstavuje ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy. Pre úplnosť súd dodáva, že tá istá náležitosť zmluvy, teda aj uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je upravená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.“ Súd sa s tým odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje.

27. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere má písomnú formu a ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. si nemožno vykladať tak, že musia byť kumulatívne splnené podmienky nedostatku písomnej formy a absencie niektorých z tam vymenovaných

náležitostí zmluvy. Takýto výklad nemá základnú logiku a viedol by k absurdnému záveru, že stačilo by ak by dodávateľ v zmluve uviedol len výšku spotrebiteľského úveru bez ďalších náležitostí, čo určite nebolo zámerom zákonodarcu. Citované ustanovenie sa žiada vykladať tak, že záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je potrebné prijať pri nedostatku písomnej formy o spotrebiteľskom úvere alebo pri absencii konkrétnych obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výklad a aplikácia § 11 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. Pokiaľ zmluva neobsahuje niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a/, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma (rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 21Co 10/2015-74 zo dňa 26.11.2015).

28. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované, ako už bolo uvedené, v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a medzi nimi pod písm. j) je ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Neuvedenie týchto predpokladov má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

29. Len na margo súd prvej inštancie akcentuje, že pri počte splátok 91 a mesačnej splátke 115,82 eur je celková čiastka 10.539,62 eur a nie vo formulári uvedená celková čiastka úveru v sume 10.532,05 eur, čo pre spotrebiteľa vyznieva máätúco a zavádzajúco.

30. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný čerpal úver vo výške 6.710 eur a poukázal úhrady celkovo vo výške 7.502,58 eur, čo nebolo sporné, súd preto žalobu vzhľadom na vyššie odôvodnenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania a v plnom rozsahu úspešný žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.